

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Iurie Bejenaru și Oleg Sternioală,

cu participarea:

procurorului Nicolae Suvac,

avocatului Ilie Rotaru,

a judecat în ședință publică cererea de revizuire împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 30 ianuarie 2012, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, deciziilor Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013 și 16 octombrie 2014, declarată de condamnatul

Rimschi Valentin Xenofont, născut la 24 august 1952, originar reg. Odesa, Ucraina și domiciliat mun. Chișinău, str. Studenților 10/2, ap. 14.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.11.2009 - 30.01.2012;

Instanța de apel: 18.04.2012 - 10.04.2013;

Instanța de recurs: 03.09.2013 - 06.11.2013.

Procedura de citare legal îndeplinită.

Avocatul Ilie Rotaru, a susținut cererea de revizuire, solicitând admiterea acesteia.

Procurorul s-a pronunțat pentru respingerea cererii de revizuire declarate de condamnat, ca fiind neîntemeiată.

Asupra cererii de revizuire, Colegiul penal lărgit,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 30 ianuarie 2012, V. Rimschi a fost condamnat în baza art. art. 42 alin. (2), (3), (4), 236 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință au fost condamnați A. Balachin, T. Prozor, A. Prozor, D. Odajiu, S. Odajiu, A. Juravliov, I. Paniciuc, I. Crivoi, V. Șabelschi, Y. Greenberg, E. Moiseev, A. Andronache și achitați V. Tonu, N. Buzdugan, S. Stepuleac, S. Melnic, în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, V. Rimschi, I. Crivoi, A. Juravliov, I. Paniciuc, T. Prozor și A. Prozor au fabricat, prin participație, bancnote de 100 dolari SUA false în proporții deosebit de mari, V. Rimschi și I. Paniciuc au pus,

prin participație, în circulație valută falsă și anume dolari SUA, în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe.

V. Rimschi, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23 decembrie 2005, în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, pentru favorizarea punerii în circulație a dolarilor falși, în primăvara anului 2008, dispunând deja de o parte de utilaj și materie primă pentru fabricarea dolarilor falși, a hotărât să prelungească activitatea infracțională în acest domeniu, având scopul fabricării și punerii în circulație a dolarilor falși pentru a obține ilegal foloase materiale.

În acest scop a atras în activitatea dată pe complicii A. Juravliov, I. Crivoi, I. Paniciuc, T. Prozor și A. Prozor, stabilindu-i fiecăruia rolul său în această activitate ilegală.

Astfel, ei acționând prin înțelegere prealabilă și de comun acord, având unul și același scop, la indicația lui V. Rimschi au transportat din s. Pererîta, r-nul Briceni, din casa procurată și transmisă lui T. Prozor și A. Prozor de către V. Rimschi, casă aflată în vecinătate cu gospodăria părinților lui T. Prozor, unde A. Prozor și-a înregistrat viza de reședință, o parte din utilajul destinat fabricării dolarilor falși, care era păstrat acolo și anume: clișeul pentru imprimarea semnelor de palpate a dolarilor SUA, hîrtie pentru confecționarea banilor falși, clei, vopsea specială, utilaj de presat și alte materiale, amplasată în s. Sîngera, mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 17, în subsolul unei construcții nefinisate din gospodăria lui V. Manea.

Totodată A. Prozor și T. Prozor au transportat o parte din utilaj, clișeul și 700 kg de hîrtie specială din s. Pererîta, r-nul Briceni la domiciliul său amplasat în or. Ialoveni, str. Moldova 13, pentru păstrare.

La indicația lui V. Rimschi, A. Juravliov, I. Paniciuc au asamblat utilajul, precum și au confecționat suplimentar utilaj pentru înclaierea și tăierea hîrtiei.

Ulterior, în toamna anului 2008 în subsolul amplasat în s. Sîngera, mun. Chișinău, str. Cuza-Vodă 17, în gospodăria lui V. Manea, la indicația lui V. Rimschi, A. Juravliov, I. Crivoi și I. Paniciuc au confecționat 20000 de bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA false, adică în proporții deosebit de mari.

O parte din bancnotele confecționate i-au fost transmise lui V. Rimschi pentru a fi puse în circulație, iar restul bancnotelor false, clișeul, materia primă și utilajul din motive de securitate, la indicația lui V. Rimschi, au fost transportate și depozitate la vila lui I. Paniciuc amplasată în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău, ÎP „Vesna”.

Ulterior, în vara anului 2009, la indicația lui V. Rimschi, A. Juravliov, I. Crivoi și I. Paniciuc, la vila ultimului amplasată în or. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău au prelungit confecționarea bancnotelor de 100 de dolari SUA false și această activitate infracțională a fost curmată la 21.07.2009, cînd A. Juravliov, I. Crivoi și I. Paniciuc au fost reținuți în flagrant. Iar în urma percheziției efectuate imediat de către colaboratorii de poliție la vila lui I. Paniciuc a fost depistat și ridicat utilajul, clișeul și materia primă pentru fabricarea dolarilor falși, precum și 22 bancnote de 100 dolari SUA false, care au reușit să le taie și 11.069 bancnote cu nominalul de 10 dolari SUA false, aflate în proces de fabricare, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Bancnotele false cu nominalul de 100 dolari SUA fabricate de către V. Rimschi și I. Paniciuc au fost puse în circulație în următoarele circumstanțe.

Astfel, la 15.07.2009, aproximativ la ora 21²⁰, V. Rimschi, în parcul amplasat pe str. Dîmo, sect. Rîșcani, mun. Chișinău, în apropierea poligonului „Dinamo”, împreună și prin înțelegere cu I. Paniciuc a primit de la ultimul la solicitarea sa 644 de bancnote cu valoarea nominală de 100 dolari false, care se păstrau la vila lui I. Paniciuc și prin folosirea unui ascunziș la rădăcina unui copac, au pus în circulație prin transmitere persoanei infiltrate de către organul de urmărire penală V. Fiodorov suma indicată, pentru care V. Rimschi a primit de la V. Fiodorov 2500 dolari SUA, veritabili.

Prin aceeași metodă și în același loc, V. Rimschi la 16.07.2009 a pus în circulație încă 1250 bancnote de dolari SUA false, pe care le-a transmis persoanei infiltrate de către organul de urmărire penală V. Fiodorov contra sumei de 3000 dolari veritabili, iar la 17.07.2009 V. Rimschi a mai pus în circulație 3554 bancnote de dolari SUA false, pe care le-a transmis persoanei infiltrate de către organul de urmărire penală V. Fiodorov contra sumei de 6000 dolari veritabili.

La 20.07.2009, persoana infiltrată de către organul de urmărire penală V. Fiodorov, pe str. Dîmo, mun. Chișinău, i-a transmis lui V. Rimschi 14500 dolari SUA veritabili pentru care V. Rimschi urma să pună în circulație prin transmitere lui V. Fiodorov a 700000 dolari SUA falși, care urmau a fi fabricați la indicația lui V. Rimschi de către A. Juravliov, I. Crivoi și I. Paniciuc la vila ultimului amplasată în s. Vadul lui Vodă. Însă, în urma îmfăptuirii achiziției de control, la 21.07.2009, V. Rimschi a fost reținut pe bd. Renașterii, mun. Chișinău, avînd asupra sa 12700 dolari SUA veritabili primiți de la persoana infiltrată V. Fiodorov pentru punerea în circulație a 700000 dolari SUA falși. În cadrul perchezițiilor la domiciliul lui I. Paniciuc și A. Juravliov au fost ridicați o parte din dolarii SUA veritabili, primiți de către V. Rimschi de la V. Fiodorov pentru fabricarea a 700000 dolari SUA falși.

3. Inculpatul V. Rimschi a declarat apel, solicitînd casarea sentinței și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că agentul sub acoperire V. Fiodorov a organizat provocări, iar martorii P. Sert și R. Pogrebnaia nu au fost interogați în prima instanță, probele au fost apreciate eronat, demersurile apărării de a efectua expertiza au fost respinse nemotivat.

3.1. Avocatul M. Rudenco în numele inculpatului V. Rimschi, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că prima instanță a dat o apreciere greșită probelor, nu au fost constatate circumstanțe care ar stabili: locul, timpul, mijloacele, motivul, scopul și intenția lui A. Juravliov și I. Crivoi de transmitere lui V. Rimschi a valutei străine false. La fel, în prima instanță nu au fost administrate probe care ar confirma participarea lui V. Rimschi la fabricarea dolarilor, procurarea de către acesta a materiei prime și alte acțiuni ce țin de falsificare.

Agenții sub acoperire l-au provocat pe V. Rimschi la acțiunea de transmitere a dolarilor, cît și la acțiunea de organizare și instigare de către V. Rimschi a inculpaților A. Juravliov, I. Paniciuc și I. Crivoi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, apelurile declarate au fost respinse, cu menținerea sentinței fără modificări.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, reieșind din probele administrate și din sensul prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, corect a ajuns la concluzia că prin acțiunile sale inculpatul V. Rimschi a săvârșit infracțiunea, prevăzută de art. art. 42 alin.(2),(3),(4), 236 alin.(2) lit. c) Cod penal, adică prin coparticipare în calitate de autor, organizator și instigator la fabricarea valutei străine false cu scopul punerii în circulație și punerea ei în circulație, în proporții deosebit de mari.

Analizând probele, materialele dosarului, motivele indicate de către apelanți în apeluri, instanța de apel a conchis că nu s-a confirmat faptul că colaboratorii de poliție au organizat un experiment operativ de provocare, prin care l-au determinat pe inculpatul V. Rimschi să săvârșească infracțiunea imputată, motive din care a fost, cum confirmă în apeluri apelanții, încălcat dreptul la un proces echitabil și respectiv nu poate fi dispusă condamnarea lui V. Rimschi.

În opinia instanței de apel, organul de urmărire penală, prin aplicarea metodelor operative de investigații, prin infiltrarea persoanelor sub acoperire și anume V. Fiodorov, informatorul cu numele cifrat „Bulgar”, precum și a persoanei atrase la colaborare R. Pogrebnaia, a acționat legal, în limita competențelor acordate prin Legea cu privire la activitatea operativă de investigații, deoarece depistarea și documentarea acțiunilor ilegale ale inculpaților nu putea fi îndeplinită prin alte metode decât prin infiltrarea persoanelor sub acoperire și atragerea altor persoane la colaborare, în caz contrar organele de urmărire penală erau în imposibilitate totală de a descoperi asemenea infracțiuni camuflante.

Instanța de apel a accentuat că, infiltrând aceste persoane sub acoperire după ce făptuitorii, deja, își atinseseră scopul lor criminal, și anume, au asamblat utilajul, au confecționat suplimentar utilaj pentru tăierea hîrtiei, au confecționat bancnote cu nominalul de 100 de dolari SUA falși, care în final au curmat activitatea infracțională a făptuitorilor reținându-i în flagrant, la 21 iulie 2009 pe inculpații A. Juravliov, I. Crivoi și I. Paniciuc.

Astfel, instanța de apel a constatat, că martorul V. Fiodorov și organizatorul V. Rimschi se știau din anul 2004, care s-au întâlnit întâmplător în anul 2009 unde ultimul i-a propus să se implice în acțiunile criminale.

Acțiunile organelor de constrângere a Statului au fost legale, așa, martorul V. Silion a declarat că din partea lui nu era nici o provocare, el acționa numai când era sunat de cet. E. Moiseev, care îi dădea indicații.

În instanțele de judecată s-a constatat că, toate întâlnirile făptuitorilor erau supravegheate de către poliție, care nu se implica în acțiuni, nu precedea la provocări, dar numai îi supraveghea și aduna probe, acțiuni pe care instanța de apel nu le-a constatat ca provocatoare.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a constatat faptul că, în cadrul urmăririi penale inculpații A. Juravliov, D. Odajiu și S. Odajiu, fiind interogați în prezența avocaților, au recunoscut faptul fabricării valutei străine false cu scopul punerii în circulație, însă în ședința de judecată au renunțat la aceste depoziții și au declarat că au depus asemenea mărturii, deoarece au fost maltratați de către colaboratorii de poliție. Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților privind maltratarea lor, deoarece în urma unui control

înfăptuit de către procuror, aceste fapte nu și-au găsit confirmare și a fost adoptată o ordonanță de neîncepere a urmăririi penale.

Inculpatul V. Rimschi în motivarea apelului a declarat, că inculpatul I. Crivoi, a dus prima instanță în eroare, deoarece inițiatorul fabricării dolarilor și rublelor rusești false a fost martorul V. Fiodorov, pe care instanța de apel le-a considerat ca motive declarative, deoarece ele sunt combătute prin declarațiile inculpaților D. Odajiu, I. Crivoi, martorilor și materialele dosarului.

De asemenea, instanța de apel a considerat declarative și motivele indicate în apelul avocatului M. Rudenco în numele inculpatului V. Rimschi, care indică că în instanța de judecată nu au fost administrate probe care ar confirma participarea lui V. Rimschi la fabricarea dolarilor, procurarea de către acesta a materiei prime și alte acțiuni ce țin de fabricare, tot în apel, avocatul M. Rudenco a recunoscut că, procesul de fabricare a banilor, timpul și locul este dovedit doar prin declarațiile inculpaților A. Juravliov, I. Paniciuc, I. Crivoi și în concluzie, în instanța de judecată s-a constatat cu certitudine, că V. Rimschi i-a organizat pe A. Juravliov, I. Paniciuc, I. Crivoi în vederea fabricării fișelor pentru cazino stilizați sub forma bancnotei de 100 dolari SUA.

5. Avocatul I. Rotaru în numele inculpatului și inculpatul V. Rimschi, au contestat cu recursuri ordinare hotărârile judecătorești, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că dosarul penal a fost anchetat ilegal de poliție, deoarece competența legală aparține CCCEC; persoanele infiltrate R. Pogrebnaia și P. Sert nu au fost interogați de instanțele de judecată, demersurile respective ale avocaților fiind respinse de judecători; instanțele de fond au încălcat termenul rezonabil de examinare a cauzei penale; neîntemeiat au fost admise toate probele acuzării și respinse ale apărării; nu există nici o probă ce ar demonstra că V. Rimschi ar fi participat la producerea valutei false și a participat la punerea în circulație a valutei; probele administrate pe caz au fost apreciate eronat; probele au fost acumulate de către martorul V. Fiodorov, cu încălcarea normelor de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare, deoarece nu au îndeplinit cerințele legale de conținut și ca fiind vădit neîntemeiate.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs ordinar a menționat că avocatul I. Rotaru și inculpatul V. Rimschi și-au întemeiat recursurile ordinare în baza art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 9) și 12) Cod de procedură penală, însă, în aceste recursuri nu a fost menționată esența circumstanțelor, că cauza a fost judecată în prima instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și

care ar fi în acest caz încadrarea juridică corectă, fiind omisă argumentarea ilegalității hotărârilor contestate în acest sens, cu specificarea unor concrete erori de drept în aspectul dat.

Astfel, recursurile ordinare nominalizate nu au întrunit condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nefiind competentă să completeze recursul ordinar al apărării și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Mai mult, instanța de recurs ordinar a observat, că recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate sunt întemeiate pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei, însă, pornind de la relevanțele art. art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea și inculpatul este o competență legală a acestei instanțe, care, nefiind temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură, este neîntemeiat invocată prin intermediul recursului ordinar.

7. *Condamnatul V. Rimschi*, a contestat cu recurs în anulare hotărârile judecătorești, solicitând casarea acestora, invocând că toate probele administrate la caz, ce au fost puse la baza condamnării, au fost obținute cu încălcarea legislației în vigoare, ceea ce reprezintă viciu fundamental.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2014, s-a dispus inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnat, ca fiind vădit neîntemeiat.

La adoptarea soluției date, instanța de recurs în anulare a reținut că, potrivit art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul R. Moldova despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

În acest context, una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise la judecarea cauzei, care cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care a afectat hotărârea atacată.

Analizând textul recursului, instanța de recurs în anulare a conchis, că recurentul în calitate de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a invocat încălcarea art. 6 din CȚEDO - dreptul la un proces echitabil și art. 13 din

CtEDO - dreptul de a primi o soluție legală și întemeiată la argumentele înaintate în apel și recurs.

În acest context, instanța de recurs în anulare a reținut că, deși instanța de recurs ordinar, examinând recursurile ordinare declarate a constatat că acestea nu întrunesc condițiile de conținut și instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, totuși a verificat, dacă instanțele de judecată au aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept.

Sub acest aspect instanța de recurs ordinar a remarcat că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, relevă în mod concludent că instanțele de fond au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate atât în apelurile de pe rol, cât și în recursurile ordinare ale recurenților.

În sensul vizat s-a reținut, că potrivit părții descriptive a hotărârilor contestate, instanțele întemeiat au exclus din învinuire epizodele incriminate inculpatului și bazate doar pe acțiunile de investigație operativă – provocarea organizată de către persoanele infiltrate, efectuată cu încălcarea legii de procedură penală, motiv pentru care au aplicat față de inculpat art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală.

În celelalte cazuri aceste măsuri au fost produse în strictă conformitate cu prescripțiile de drept procesual.

Instanța de recurs în anulare a constatat, că instanța de recurs ordinar de asemenea just a apreciat că indicarea neîntemeiată de către instanța de apel în partea descriptivă a deciziei sale formularea “*a format un grup criminal*”, nu a afectat în nici un fel soluția adoptată de instanțe, deoarece inculpatul nu a fost condamnat și în temeiul acestui element constitutiv, prevăzut la art. 236 alin. (2) lit. b) Cod penal, dar neregăsit în dispozitivul hotărârilor atacate.

Totodată, afirmațiile recurentului precum că, organul de urmărire penală a ignorat dispozițiile privind activitatea specială de investigații, stipulate în art. art. 132/1 – 136 Cod de procedură penală, în viziunea instanței de recurs în anulare, corect au fost considerate de către instanța de recurs ordinar fără suport legal, deoarece aceste norme au intrat în vigoare din 27 octombrie 2012, adică după finisarea urmăririi penale, iar potrivit art. 3 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească și legea procesual penală nouă nu are efect ultraactiv.

Ca rezultat, instanța de recurs în anulare a constatat corectitudinea concluziei instanței de recurs ordinar precum că, instanțele de fond nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că toate recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, raportînd argumentele invocate în recursul în anulare, la hotărârile judecătorești criticate de către recurent, instanța de recurs în anulare, a considerat vădit neîntemeiate argumentele recurentului privitor la încălcarea dreptului la un

proces echitabil și de a primi o soluție legală și întemeiată la argumentele înaintate în apel și recurs, iar instanțele de judecată la judecarea cauzei au respectat toate exigențele legii în acest sens, adoptând hotărâri legale și argumentate sub acest aspect.

În consecință, instanța de recurs în anulare nu a constatat prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, deoarece soluțiile adoptate de către aceste instanțe sunt întemeiate și motivate, de către instanțele de judecată nu a fost comisă nici o eroare de drept, care ar indica existența unui viciu fundamental în cauză și ar duce la casarea unei hotărâri irevocabile.

9. Condamnatul V. Rimschi, făcând trimitere la prevederile art. 464¹ Cod de procedură penală, a depus cerere de revizuire împotriva sentinței Judecătoreiei Ialoveni din 30 ianuarie 2012, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, deciziilor Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013 și 16 octombrie 2014, solicitând desființarea hotărârilor nominalizate, cu achitarea sa, deoarece Curtea Europeană a Drepturilor Omului, la 13 ianuarie 2015 a emis Hotărârea pe cauza Rimschi c. Moldovei, prin care a fost constatată violarea art. 5§3 din CȚEDO.

La fel, în cererea înaintată, condamnatul a propus și o soluție alternativă, prin care acțiunile sale să fie reîncadrate din art. art. 42 alin. (2), (3), (4), 236 alin. (2) lit. c) Cod penal (red. 2002), - *fabricarea în scopul punerii în circulație sau punerea în circulație a valutei străine false, în proporții deosebit de mari, săvârșită prin coparticipare în calitate de autor, organizator și instigator*, în art. 241 Cod penal, - *practicarea ilegală a activității de întreprinzător, soldată cu obținerea unui profit în proporții mari*.

9.1. În susținerea cerințelor sale, condamnatul a invocat că, cauza penală în privința lui a fost fabricată de către colaboratorii de poliție, iar la materialele cauzei nu există probe pertinente, concludente și veridice care ar demonstra vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, mai mult în materialele cauzei nu se regăsește nici un act care ar demonstra dispariția corpurilor delictive (*dolarilor falși*).

Pe lângă motivele enunțate, condamnatul referindu-se la prevederile art. 7 din Constituția R. Moldova, art. art. 6 pct. 4), 25 alin. (2), (3), 63 alin. (7), 94 alin. (1) pct. 11), 101 alin. (4), (5), 186 alin. (6), (11), 466 Cod de procedură penală, art. art. 167, 175 alin. (9), 303 alin. (1) Cod de executare, art. 6 din Legea nr. 45 din 12.04.1994 „Cu privire la activitatea operativă de investigații”, și-a exprimat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a menționat că, probele obținute de către agenții sub acoperire V. Fiodorov, P. Sert și R. Pogrebnaia nu au putere juridică și urmau a fi excluse din învinuire în conformitate cu art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, eroare ce reprezintă viciu fundamental, mai mult, avînd statut procesual de bănuit în cauza penală nr. 2009010880 și fiind în stare de arest preventiv, V. Fiodorov nu putea avea calitatea de martor în cauza penală respectivă.

Totodată, prima instanță în cadrul cercetării judecătorești, de 20 de ori a amînat ședința de judecată pentru ca procurorul să prezinte probe care urmau să fie dobîndite pînă la expedierea cauzei penale în instanța de judecată (*lipsa în ședința de judecată a martorilor acuzării R. Pogrebnaia și P. Sert*), iar în final, contrar

art. 6§1, 3 din CtEDO, prima instanță în lipsa probelor enunțate a pronunțat o hotărâre de condamnare cu încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei.

Tot în acest context condamnatul a mai adăugat că, constatările din rechizitoriu nu corespund circumstanțelor de fapt în situația în care martorul P. Sert achiziționează de la inculpatul D. Odajiu suma de 1034000 ruble rusești iar martorului V. Fiodorov îi livrează suma de 1800000 ruble rusești false.

În viziunea condamnatului, în sentință a fost constatat un epizod în plus, privind punerea în circulație a 1026000 ruble rusești false, ceea ce nu corespunde rechizitoriului.

9.2. Anexînd la cererea de revizuire copiile încheierilor Judecătorei Centru din 11.08.2014, 26.09.2014, condamnatul V. Rimschi, a menționat că, judecătorii de instrucție neîntemeiat i-au respins plîngerile înaintate, iar încălcările specificate în plîngerile nominalizate, inclusiv violarea art. 5§3 din CtEDO constatată de CtEDO, continue să producă consecințe grave și nu pot fi remediate decît prin revizuirea hotărîrilor judecătorești de condamnare.

10. Judecînd cererea de revizuire în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit, consideră că aceasta urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată din următoarele considerente.

Potrivit art. 464¹ alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pronunțate în cauzele în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau a libertăților fundamentale ale omului ori a dispus scoaterea cauzei de pe rol ca urmare a soluționării amiabile a litigiului dintre stat și reclamant și pot fi supuse revizuirii dacă cel puțin una dintre consecințele grave ale încălcării Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la aceasta continuă să se producă și nu poate fi remediată decît prin revizuirea hotărîrii pronunțate.

Conform Hotărîrii Curții Europene pentru Drepturile Omului din 13 ianuarie 2015, emisă în cauza Rimschi c. Moldovei, a fost constatată violarea art. 5§3 din CtEDO, astfel Guvernul R. Moldova, pentru încălcarea acestor drepturi ale condamnatului V. Rimschi, a fost obligat să achite despăgubiri în sumă de 3000 euro, cu titlu de daune morale.

Colegiul penal lărgit atestă că, reexaminarea cauzei este necesară numai în cazurile în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o violare a Convenției, iar partea lezată continuă să sufere consecințele negative foarte grave, cînd decizia națională contestată este, în esență, contrară Convenției, ***sau violarea este cauzată de erori sau deficiențe procedurale de o asemenea gravitate încît apare un dubiu serios în privința rezultatului procedurilor naționale contestate.***

Se relevă, că în Hotărîrea CtEDO din 13 ianuarie 2015, în cauza Rimschi c. Moldovei, Curtea Europeană nu a constatat o violare a art.6 din Convenție, astfel spus nu s-a pronunțat asupra fondului cauzei, dar a constatat în unanimitate ***violarea art. 5§3 din CtEDO – măsura preventivă sub forma arestului preventiv aplicată în privința reclamantului pentru mai mult de treizeci de luni a fost excesiv de lungă și nu a fost bazată pe motive rezonabile și suficiente.***

Așa fiind, se relevă că constatările Curții Europene menționate supra, nu constituie în sine o “... ***violare cauzată de erori sau deficiențe procedurale de o asemenea gravitate încît să apară un dubiu serios în privința rezultatului procedurilor naționale contestate***”, iar cererea condamnatului V. Rimschi nu este

argumentată sub aspectul art. 5§3 din CțEDO, mai mult, alegațiile condamnatului, prin prisma dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor, invocate la pct. **9.1.** al prezentei decizii nu sunt relevante în speță, cu alte cuvinte condamnatul în cazul dat, urma să supună criticii doar acele încălcări ale instanțelor naționale care au tangență cu constatările din Hotărîrea CțEDO din 13 ianuarie 2015.

Totodată, Colegiul lărgit menționează, că hotărîrile judecătorești rămase definitive și irevocabile capătă putere de lucru judecat (*res iudicata pro veritate habetur*), ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, inter alia, ca, atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs. România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999).

O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs. Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

10.1. În continuare, Colegiul penal lărgit menționează, că referirea condamnatului la decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 15 ianuarie 2015, este neîntemeiată, deoarece potrivit acestei decizii a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26.05.2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către V. Rimschi către Ministerul Justiției al R. Moldova privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale.

Astfel, prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26.05.2014, a fost constatată încălcarea dreptului lui V. Rimschi la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. 2009010880 de învinuire a lui V. Rimschi în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod penal, în perioada 21.07.2009-10.04.2013, fiind încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al R. Moldova în beneficiul lui V. Rimschi, cu titlu de prejudiciu moral suma de 15000 lei.

Deci, hotărîrile nominalizate supra, confirmă faptul că condamnatul V. Rimschi, pentru încălcarea dreptului său la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale a primit o recompensă în sumă de 15000 lei și argumentele acestuia în sensul dat, sunt nefondate.

10.2. Pentru a-și susține punctul de vedere vizat în cererea de revizuire, condamnatul a făcut referire și la încheierile judecătorilor de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11.08.2014 și 26.09.2014, care, în viziunea condamnatului, neîntemeiat i-au respins plîngerile în sensul detenției ilegale sub arest preventiv, încălcări care continue să producă consecințe grave în privința acestuia, însă Colegiul lărgit remarcă că, aceste concluzii ale condamnatului nu corespund adevărului și urmează a fi respinse din motiv că plîngerile condamnatului înaintate în baza art. 469-471 Cod de procedură penală, corect au fost respinse de către instanțele de judecată, acestea nefiind competente să examineze asemenea cereri, deoarece astfel de plîngeri se examinează de către judecătorul de instrucție la executarea pedepsei, iar toate ilegalitățile menționate de

condamnat în plîngeri, sunt indicate pînă la data cînd decizia instanței de apel a devenit definitivă.

Prin urmare, conform prevederilor alin. (10) art. 464¹ Cod de procedură penală, instanța de judecată respinge cererea de revizuire în cazul în care constată că este tardivă sau neîntemeiată.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit, conchide că cererea de revizuire declarată de condamnatul Valentin Rimschi împotriva hotărîrilor judecătorești pronunțate în cauză, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

11. În conformitate cu prevederile art.464¹ alin. (10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Respinge cererea de revizuire declarată de condamnatul *Rimschi Valentin Xenofont* împotriva sentinței Judecătoriei Ialoveni din 30 ianuarie 2012, deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, deciziilor Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2013 și 16 octombrie 2014, în propria cauză penală, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 iunie 2015, ora 14:00.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală